

La primera llum del Cosmos

En un Principi ...

era el Buit

d'espai-temps

quàntic.

I el Buit fluctuava...

I una petita espurna,

instantònica

—pot ser à la Hawking-Turok—

va endegar la inflació.

I generà

—d'acord amb la Teoria—

la sopa primigènia:

plasma de quarks i gluons,

fosc i energètic;

dens i obscur com la mort,

la soledat profunda:

un cos negre perfecte

bategant a l'uníson.

L'expansió el refredà,

el dit quark-gluó plasma...

I tres-cents mil anys passaren

quan,

de sobte,

l'hidrogen condensà

en àtoms rodonets

i primorosos.

I el fotó, encara tremolant,

pogué obrir-se camí,

entre els transparents àtoms.

Fou així,

que un clar torrent de llum,

de bellesa indescriptible

i delicada,

travessà l'Univers

que ja existia.

I es feu la llum

de la primera albada

de la Història:

la primera llum del Cosmos;

que contemplem,

extasiats, avui dia;

que ens omple el cor

de serenor

infinita.